

Naar man ser paa disse Tal og i det Hele paa de Kjendsgjerninger, jeg nu har tilladt mig at fremhøve, vil det jo være temmelig klart, at Loven, som sagt, ikke kan anvendes længer efter sit Niemed og den Grundfætning, som er nedlagt i den, og da det er mig bekjendt, at den høitæredede Indenrigsminister af Loyalitets hensyn mod Loven ikke har fundet sig foranlediget til at foretage saadanne Revisionsforandringer, navnlig hjemme i vor Kommune, som der er tilfattet og ogsaa andraget paa, maa jeg for mit Vedkommende tillade mig at støtte det foreliggende Lovforslag, og navnlig tilraade, at det kommer til at gaa til et Uddalg, for at det der nærmere kan drøftes, da det forekommer mig aldeles klart, at der foreligger saa mange forskjellige Omstændigheder i de for Tiden givne Forhold, som tale for en Forandring i Lov 11te Februar 1863, at jeg paa ingen Maade kan finde nogen Grund til at opholde dette Lovforslag paa den Gang, som i det Mindste foreløbig kan lade det ind til en nøiagtig og, som jeg haaber, frugtbar Prøvelse, saa at vi kunne faae et Arbejde ud deraf, der kan være tjenligt for i det Hele at lempe paa de Forhold, det tilfigter at lempe paa. Med disse saa Bemærkninger skal jeg som sagt tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag til videre Fremme.

Indenrigsministeren (Steel): Dette Lovforslag er i alt Besentligt i Overensstemmelse med de tidligere angaaende det samme Forhold indbragte Lovforslag. De indhentede Oplysninger vise, at Loven af 1863 har virket meget forskjelligt i de forskjellige Kommuner, saaledes at Bektatningsforholdene der nu for Tiden ere høist afvigende fra hverandre. Medens et stort Antal af Kjøbstadkommunerne forholder sig temmelig ligegyldig overfor Vedtagelsen eller Ikke-Vedtagelsen af dette Lovforslag, da det ikke vil have nogen synderlig Indflydelse paa deres Bektatningsforhold, og medens Andre ligesom ikke ønske nogen Forandring i det Bestaaende, er det unegtelig saa, at den bestaaende Lov medfører Tilstande i andre Kommuner, som ogsaa efter min Mening ere faretruende for de paagjældende Kommuner. Jeg kan derfor saameget mere, som dette Lovforslag jo kun indeholder en Tilladelse, og det dog maa antages, at Kommunalbestyrelserne maa være de nærmest kompetente til at bedømme, hvorvidt den Ordning, som Lovforlaget tillader, er heldig for Kommunen eller ikke, kun tilraade at vedtage Lovforlaget.

Madjen: Endskjøndt jeg godt nok indser, at de Grunde, man er gaaet ud fra ved Udarbejdelsen af Loven af 11te Februar 1863, ikke have bragt de Resultater, man den Gang ventede sig, saa har jeg dog nogen Betænkelse ved nu for Tiden at stemme for det Lovforslag, her fore-

ligger, navnlig da den sidste Del deraf. Det forekommer mig, at der vil fremkomme en Ulempe, naar man vedtager dette Lovforslag, den nemlig, at der bliver en forskjellig Tid for de forskjellige Kjøbstæder med Hensyn til Lovens Revision. Jeg tror, det var bedre, om der blev Ensartethed deri, saa at den Revision, der skal foregaa ifølge Lov 1863, kom til at foregaa paa eengang for alle Kjøbstæder; men vedtager man det sidste Stykke af Lovforlaget, vil der, som sagt, fremkomme en Forstyrrelse i saa Henseende. Jeg veed heller ikke, om det ikke kan tænkes for adskillige Kjøbstæders Vedkommende, at Grundeierne udgjøre en saa forsvindende Minoritet i Kommunalbestyrelsen, at det kan være noget betænkeligt at overlade det til denne og Indenrigsministeren alene at sætte Grændsen op til $\frac{1}{6}$ af den hele Bektatning. Hvor Grundeierne ere tilstede i saa stort Antal, at de kunne have nogen Indflydelse paa Byraadets Beslutning, har jeg ikke nogen stor Betænkelse; men hvor, som sagt, Grundeierne ere i en forsvindende Minoritet, synes jeg, der kan være nogen Betænkelse ved saaledes at overlade det til Kommunalbestyrelsen og Indenrigsministeren alene at afvige fra Lov 11te Februar 1863. — Der er ogsaa en anden Betænkelse, hvorfor jeg synes, at det nuværende Tidspunkt ikke er saa ganske passende. For det Første synes jeg, at man maatte hellere blive ved det Bestaaende, indtil den nævnte Matriculering er gennemført i alle Kjøbstæder, hvad der vistnok kan ske i Løbet af et Par Aar, og for det Andet kunde jeg ogsaa ønske, at det Lovforslag eller et lignende Lovforslag som det, der er indbragt her i Thinget angaaende en mellemkommunal Bektatning, ogsaa blev gennemført, inden vi gif til at forandre Loven af 11te Februar 1863. Det er jo ogsaa allerede fremhævet af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Koch), at en af Grundene, hvorfor man er utilfreds med at blive ved den nævnte Lovs Bestemmelser, er at Næringskatten dermed er ophørt, og saalænge man ikke har nogen mellemkommunal Bektatningslov, vil den personlige Stat sitte saameget mere. Jeg er nu en stor Ven af den mellemkommunale Bektatning, og da jeg har noget Haab om, at det vedkommende Lovforslag skal kunne gennemføres, tror jeg, som sagt, at det vilde være til Fordel, om dette skete, før vi gif til at vedtage et saadant Lovforslag som det her foreliggende. Jeg skal ikke paa nærværende Trin modsætte mig Lovforlagets videre Fremme. Jeg haaber, at det vil blive henført til et Udvalg, og jeg skal derfor med de Betænkelse, jeg har fremsat, stemme for dets Overgang til 2den Behandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Koch): De Bemærkninger, der kom fra den sidste ærede Taler, gif, hvis jeg forstod ham ret, ud paa, at han havde en Del Betænkelse ved